

Una escola per a tots i per a totes

SUMARI

- Pàg. 3 - EDITORIAL
- Pàg. 5 - GENT DEL PATU
- Pàg. 9 - ESCOLA SOSTENIBLE
- Pàg. 12 - ESCOLA DE MARES I PARES
- Pàg. 15 - SABEU QUÈ?
- Pàg. 18 - ESCOLA VISCUDA
- Pàg. 22 - BESTIARI
- Pàg. 24 - FINESTRA OBERTA
- Pàg. 27 - RECOMANACIONS
- Pàg. 30 - SOBRE LA PAU
- Pàg. 34 - ESCOLA EXPLICADA Pàg. 39
- PERLES DEL PASSAT

Cop d'ull

Montse Martí
Montse Bosch
Laia Fluvià
Jordi Carreras
Vane Díaz-Velasco
Sara Ginabreda
Carlos Alcaide
Dani Orviz
Sònia Perea
Carme Horta
Pilar Ortiz
Laia Grañena
Belmiro Vilela

Cop d'ull dona molta importància a l'ús d'un llenguatge inclusiu, no sexista, que inclogui totes les persones de la mateixa manera. L'equip de redacció vetlla perquè tots els articles tinguin aquesta mirada, intentant respectar l'estil de cada participant.

www.patufet.cat

2

EDITORIAL

LA PAU

Tots podríem coincidir que, en el nostre imaginari comú, la pau és un estat general d'harmonia entre les persones, sense enfrontaments ni conflictes.

Tanmateix, aquest ideal xoca amb la realitat que vivim. Al parlar de la pau moltes vegades és en contraposició a la guerra, sobretot quan aquesta se'ns presenta al davant amb tota la seva cruesa: morts, patiment, destrucció... No podem perdre de vista que, en un món tan complex com el nostre, vivim el conflicte de moltes més maneres diferents. La globalització, la diversitat cultural, l'emergència climàtica, la bretxa digital, els conflictes armats... creen tantes diferències i desequilibris que provoquen situacions molt greus de malestar i enfrontament dins les nostres societats.

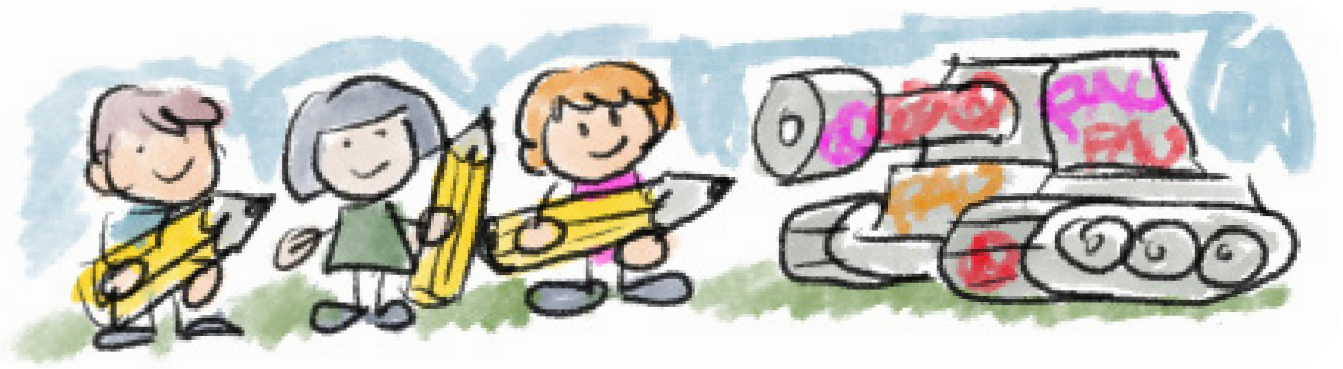
Què podem fer a l'escola? Des de sempre, al Patufet pensem que hem d'ésser un espai de pau i de convivència per a

tothom: infants, treballadors i famílies. Aquesta és una tasca plena de reptes, que requereix esforç i comprensió per part de tots i totes. Ens hem de conèixer com a individus en la nostra globalitat i reconèixer a l'altre també en la seva diversitat. Amb aquest bagatge hem de treballar per construir un espai comú d'entesa i evitar que apareguin molts conflictes, tot buscant una resolució satisfactòria d'aquells que han estat inevitables.

En la introducció del Projecte de convivència i èxit educatiu del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya de 2021 es diu:

"L'escola és el reflex de la societat i, alhora, és un espai privilegiat on tots els ciutadans i ciutadanes adquireixen uns coneixements i uns hàbits de socialització i de relació amb els altres. Un dels seus objectius bàsics ha de ser ensenyar i aprendre a viure i conviure; ha de fomentar i liderar la convivència, tant a l'interior del centre educatiu com al seu entorn immediat."

“Conviure significa viure plegats i en bona relació. La convivència demana la formació integral de la persona i es fonamenta en els valors de la pluralitat, la participació democràtica, la inclusió social, la igualtat d’oportunitats, el respecte a la diferència, la gestió positiva de conflictes i la cultura de pau.”

“Per educar en la convivència, cal posar l’accent en les relacions, en tot allò que ens uneix més que en les diferències.”

Per això aquests valors fonamentals de respecte per la vida humana, per les idees, per les diferències culturals i socials formen part del nostre projecte educatiu i del dia a dia de la vida a l’escola. A la vegada que busquem, en allò que coneixem bé, un espai compartit: la llengua, les tradicions i l’entorn, que ens permeten establir un marc comú per viure en pau.

Parlar per conèixer-nos millor és un pilar fonamental per la convivència a l’escola. Estratègies com les converses en rotllana i les assemblees de classe i d’escola,

formen part de la nostra manera d’educar els infants. Són les eines que ens ajuden a posar paraules per reconèixer el conflicte, els sentiments que ens genera, les possibles solucions que hi podem donar i finalment la satisfacció de trobar un altre cop l’entesa entre nosaltres.

Cal, també, buscar la manera de fer explícit el rebuig a la violència física, psicològica o de qualsevol mena que pugui aparèixer en situacions de conflicte i apostar pel diàleg.

Des de la revista us convidem a reflexionar sobre aquests tema, a parlar-ne amb els vostres infants i a treballar, entre tots, per un món en pau, perquè com deia Mahatma Gandhi:

“No hi ha camí per a la pau, la pau és el camí”

Silvia Tubau

GENT DEL PATU

Entrevista a en Bernat Canet

En Bernat, amb 24 anys, està passant per un dels millors moments de la seva carrera esportiva.

Tots dos vam entrar a l'escola el mateix any, ell a 13 i jo com a mestra d'EF. Ha plogut una mica des d'aquell setembre de 2003 fins ara.

Em fa molta il·lusió poder-li fer aquesta entrevista, que el conegueu i a veure si aquest estiu podem gaudir amb ell dels seus èxits.

Recordes la primera vegada que algú et va parlar d'atletisme?

El primer contacte que vaig tenir amb el món de l'atletisme va ser a 5è de primària, en una sortida que vam fer a educació física a les pistes d'atletisme de l'Hospitalet Nord. Allà recordo que ens van ensenyar algunes de les disciplines d'aquest esport, i tot i que ens ho vam passar molt bé, no em va cridar gaire l'atenció.

Quan estaves a l'escola quin esport practicaves? Com ha estat la teva vida esportiva fins ara?

De ben petit vaig començar a jugar a bàsquet amb els amics al club del barri. Quan vam haver de jugar partits els cap de setmana, per motius familiars, ho vaig haver de deixar amb 10 anys, perquè no podia assistir a la majoria d'aquests partits.

Al cap de dos anys vaig provar per primer cop l'atletisme com a extraescolar. El primer any va ser dur, era un esport pràcticament desconegut per a mi, no coneixia a ningú i els entrenaments em feien tenir mooolt moltes "agulletes" a les cames. Vaig tenir la sort d'estar en un grup en què a dia d'avui, molts d'ells són dels meus millors amics.

Explica'ns una mica... Com és el teu esport?

L'atletisme és un esport que té un gran ventall de disciplines: velocitat, tanques, mig fons, fons, salts, llançaments, proves combinades, relleus, marxa, ruta... I en cadascuna de les disciplines es treballa molt diferent.

Pot semblar un esport molt individual, però no ho és gens. Dia a dia t'ajudes dels companys per millorar individualment, comparteixes els teus èxits i celebres els dels altres com si fossin propis.

A més, també hi ha proves per equips com les carreres de relleus i els campionats de clubs, on els clubs competeixen entre ells presentant un atleta per prova.

Que és el que més t'agrada de l'atletisme?

El que més m'agrada de l'atletisme és que si ets constant i t'esforces en els entrenaments sempre obtindràs una recompensa millorant els teus registres. És una sensació molt satisfactòria i només depens de tu mateix, no fa falta ser el millor, guanyar una carrera o un campionat per autosuperar-se, cosa que fa que els èxits estiguin a l'abast de tothom qui practica aquest esport.

**Sempre has estat al mateix club?
Parla'ns una mica més sobre
l'atletisme a la nostra zona: on es pot
practicar, etc.**

Sí, vaig començar en el que a dia d'avui és el meu club, el Cornellà Atlètic.

L'atletisme és un esport en expansió, hi ha molts pobles petits on l'accés a una pista està a molts quilòmetres. Els que vivim a l'àrea de Barcelona tenim la sort de tenir molts nuclis d'entrenaments a la vora. Concretament a les proximitats de l'Escola Patufet Sant Jordi hi ha dos clubs referents a nivell català i espanyol, el Cornellà Atlètic i L'Hospitalet Atletisme.

Us convido a conèixer les instal·lacions del Cornellà Atlètic i la gran família que som, estic segur que us encantarà!

**Com és que et vas decantar més per
les proves de velocitat que no pas per
una altra disciplina?**

Normalment tothom qui comença atletisme passa per totes les disciplines, per saber quina li agrada més i quina és on més pot destacar. Jo no vaig tardar en adonar-me

que el que més m'agradava era la velocitat. Tot i així no va ser fins al tercer any que vaig especialitzar-me com a velocista.

**Tens algun ritual, mania.... abans
d'una carrera?**

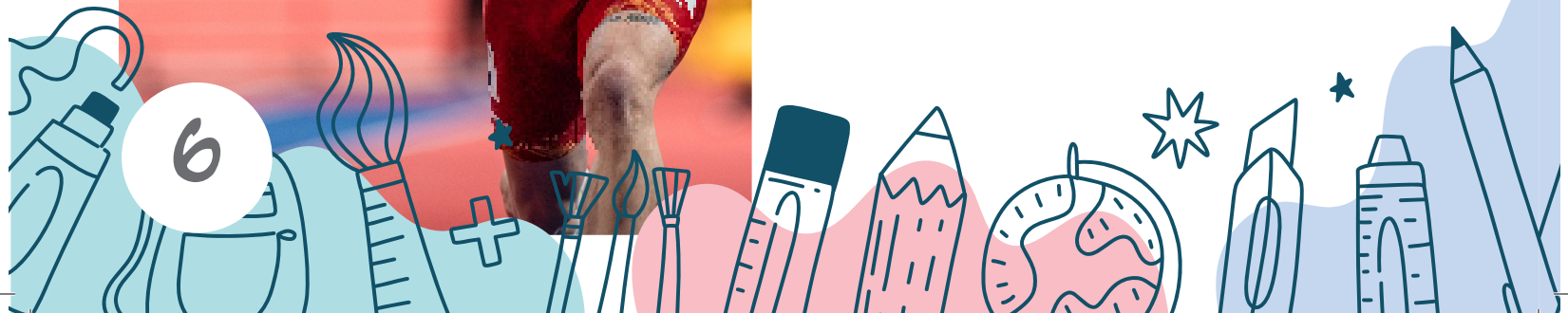
M'agrada fer l'escalfament previ escoltant música. I just abans de sortir a pista em dona força pensar en la gent que m'envolta i em dona suport dia a dia.

**En la darrera carrera que vas fer al mes
de gener a Sabadell vas guanyar per
mil·lèsimes de segon. Què vas pensar
en aquell moment? I en el moment de
guanyar la medalla de bronze en els
campionats d'Espanya a Ourense?**

En aquells moments sento una felicitat immensa per assolir els objectius que em marco al llarg de la temporada. Penso en tot l'equip que hi ha al darrere que em motiva i ajuda a assolir totes les fites: entrenador, companys d'entrenament, família, amics, fisioterapeutes, nutricionista, etc. I satisfet del fet que tota la constància i el treball acumulats al llarg dels anys pugui ser reflectit.

**Ara practiques esport a nivell
semiprofessional i això fa que el
teu compromís vers l'entrenament
sigui màxim. Com és la teva vida i
quines rutines t'ajuden a afrontar els
reptes i objectius tant esportius com
professionals i personals?**

Es podria dir que el meu dia a dia es basa en

3 pilars fonamentals: la família i els amics, els estudis i l'atletisme. Penso que és clau per a mi que els 3 estiguin en equilibri, quan hi ha mancances en un pilar els altres 2 també es veuen afectats negativament. És per això que l'organització en la meua vida és essencial, poder dedicar diàriament temps de qualitat en tots els àmbits.

Hi ha una part de la vida de l'esportista que és molt dura i sabem que has tingut diverses lesions. De quina manera poden afectar les lesions a un esportista d'elit a nivell anímic. Creus que és necessari comptar amb un psicòleg esportiu dintre de qualsevol esport?

Com he comentat abans una mancança en l'àmbit esportiu es veu reflectit negativament en els altres indirectament. Dedico unes 15 hores setmanals a entrenar, és el meu

moment del dia preferit, on puc deixar la ment en blanc i simplement gaudir.

Quan he de fer front a una lesió totes aquestes hores queden "mortes" en certa manera, i les he de destinar a altres coses, quan el que em demana el cos i el cap és estar a la pista entrenant.

Costa afrontar aquestes situacions, i penso que és vital poder reforçar-te amb les persones properes i en cas necessari amb ajuda psicològica externa. Jo he treballat amb psicòlegs en diverses situacions, sobretot m'han ajudat a afrontar situacions difícils com les lesions, donant-me eines per evitar-les, seguint amb la motivació necessària per lluitar cada dia pels objectius difícils que ens marquem. Recentment també he treballat per gestionar les meves emocions. Quan vaig fer el "boom" proclamant-me campió d'Espanya i classificant-me pel mundial, la meua vida va canviar d'un dia per l'altre, molta gent s'interessava per mi, em demanaven entrevistes i que acudís a la televisió, fets que fins aquell moment mai se m'havien passat pel cap. El paper del psicòleg també m'ha ajudat en aquesta nova etapa.

Quins altres professionals intervenen o t'ajuden en la teua preparació de les diferents proves esportives?

Dins el meu equip de treball compto amb l'entrenador que em dirigeix els entrenaments, que treballa conjuntament amb un grup de fisioterapeutes per tal que el meu estat físic pugui ser l'òptim en tot moment. Paral·lelament també compto amb el psicòleg esportiu i un nutricionista, que em porta l'alimentació dia a dia i m'ajuda a tenir l'energia necessària en cada fase de la temporada.

Quan has de competir o preparar-te per a alguna competició important com campionats d'Espanya, d'Europa o del món, hi ha vegades que has d'estar fora de casa dies o inclús setmanes. Com ho combines amb els estudis? Et donen facilitats a la facultat?

Tinc la sort d'estar acreditat com a Esportista d'Alt Nivell. Aquesta condició em permet realitzar canvis d'entregues o d'exàmens en cas que em coincideixin amb algun viatge esportiu. Tot i així, m'agrada afrontar la vida universitària com un estudiant qualsevol, i només fer ús d'aquest servei en ocasions excepcionals.

Un desig per un futur immediat?

Aquest proper mes de maig es disputa el Campionat del Món de Relleus a Nassau (Bahames). És la via de classificació d'aquesta disciplina per als Jocs Olímpics de París 2024. Seria un somni poder formar part de l'equip i aconseguir la classificació.

D'altra banda, al juny també hi ha el Campionat d'Europa a Roma, on m'agradaria ser-hi present tant als 100 m com al relleu 4x100 m.

Moltes gràcies, Bernat, i molta sort en tot allò que et proposis!

Sònia Perea Navarro

ESCOLA SOSTENIBLE

De mica en mica s'omple la pica

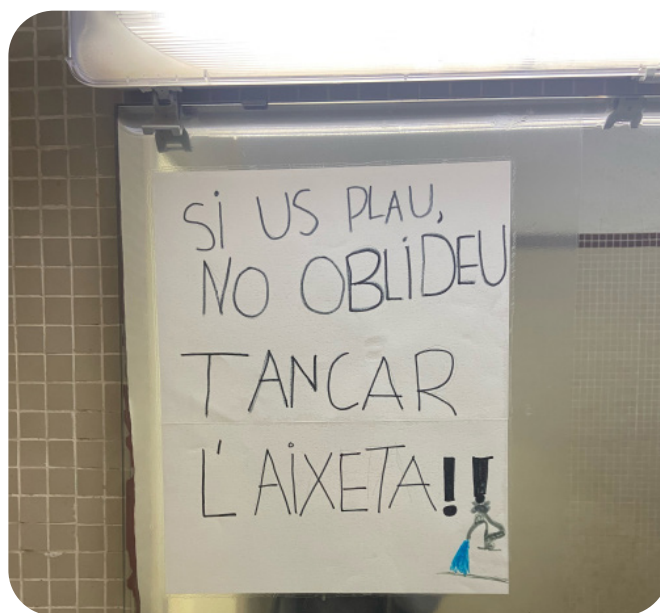
Mai havia plogut tan poc a Catalunya com ara. Fent valer el refrany popular, a l'escola, professors i alumnes aquest any han pensat tot d'iniciatives per estalviar fins l'última gota d'aigua. Segur que heu vist les garrafes que hi ha a les aixetes de fora el pati d'arena. No hi són per fer bonic. És una de les iniciatives que han posat en marxa els alumnes de l'escola, un petit gest, per estalviar aigua i que no se'n perdi ni una mica perquè de mica en mica, s'omple la pica.

També s'ha fet el mateix a la sortida de l'aparell d'aire condicionat de l'escola.

I dels mateixos alumnes també ha sortit la idea de penjar alguns cartells a l'escola per recordar que es faci un ús responsable de l'aigua, se'n gastí només la necessària i no es deixin les aixetes obertes.

Això fora de l'aula. Dins de l'aula, els alumnes han parlat de la sequera, en rotllanes fins a segon i en assemblees a partir de tercer, per sensibilitzar i compartir experiències, a més de recollir iniciatives. Als alumnes de 4t, 5è i 6è se'ls ha preguntat sobre la sequera. I amb el professor Pere Pujol han fet aquest tríptic amb informació i molt bones idees:

PREGUNTES

LA SEQUERA

QUÈ PODEM FER PER COMBATRE-LA?

QUÈ PODEM FER A L'ESCOLA...?

- ✓ Posar garrafes sota la font per recollir l'aigua que cau.
- ✓ En comptes de dutxar-nos a Educació Física. Eixugar-nos la suor amb una tovallola humida i posar-nos desodorant.
- ✓ NO utilitzar el vàter com una paperera.
- ✓ Assegurar-nos que les aixetes queden ben tancades.
- ✓ Rentar-nos les mans amb la mínima aigua possible. Posar primer el sabó abans de mullar-nos les mans.

A L'ESCOLA FEM TOT AIXÒ?

QUÈ PODEM FER AL BARRI...?

- ➔ Prohibir les dutxes en els equipaments municipals on es fa esport.
- ➔ Tancar les fonts que hi ha als parcs.
- ➔ Regar les plantes del barri un cop cada quatre dies.
- ➔ Prohibir l'ompliment de piscines particulars i utilitzar només les municipals.

QUÈ PODEM FER AL MÓN COM A SOCIETAT...?

- Crear més plantes per tractar les aigües residuals i així poder-la reutilitzar.
- Reduir el consum i la contaminació industrial.
- Crear campanyes per conscienciar a la gent perquè la gent gastí menys aigua.
- Fomentar l'ús del transport públic.
- No comprar coses que no necessitem (roba, electrodomèstics...) ja que per crear-se, es necessiten quantitats molt grans d'aigua
 - Per exemple: per fer uns texans es necessiten 10.800L d'aigua.

QUÈ PODEM FER A CASA...?

- 1 Quan ens rentem les dents... apaguem l'aixeta!
- 2 Rentar els plats al rentavaixelles quan estigui PLE
- 3 Omplir la rentadora i el rentaplat fins dalt!
- 4 Quan ens dutxem, i esperem que surti l'aigua calenta... Posem una galleda per reutilitzar-la.
- 5 Reutilitzar l'aigua que utilitzem per cuinar... Rentar aliments, bullir-los, etc.

La sequera és un problema a escala mundial que consisteix en la manca d'aigua dolça en les reserves naturals de cada país.

Actualment, a Catalunya, aquestes reserves estan pràcticament esgotades perquè no plou.

REACCIONA!!

Grans invents de petites científiques

De les situacions extraordinàries a vegades en surten grans idees. És el cas d'aquestes dues alumnes de l'Índia i Austràlia de 9 i 14 anys a qui se'ls ha reconegut els seus invents per estalviar aigua als banys de les escoles i a les dutxes de casa. Selena Marwaha, l'activista més jove de la COP28, ha estat premiada per un projecte per reduir

la quantitat d'aigua que consumeixen els lavabos de la seva escola. I la jove Rani East-Jeffs va dissenyar i fabricar un prototipus funcional que permet que no es malgasti aigua cada cop que algú obre la dutxa per dutxar-se i espera que l'aigua s'escalfi.

Montse Martí

ESCOLA DE MARES I PARES

Per on començo?, taller sobre sexualitat

El dissabte 16 de març passat es va realitzar a l'escola un taller per a famílies i per al personal docent i no docent. El taller, organitzat per la comissió mixta Patulila i el suport de l'AFA, el va dinamitzar la cooperativa aPlaer. Sota el nom "Per on començo?" 68 famílies ens vam reunir amb ganes de trobar estratègies i eines per tractar aquest tema tan important i vital en la formació i creixement de la persona.

Va ser un espai d'aprenentatge i reflexió sobre com abordar la sexualitat des d'un punt de vista positiu, enfocat a la prevenció però també al plaer, l'autoconeixement i el respecte.

Es va generar un espai dinàmic on a través de preguntes van sorgir dubtes i confusions que, fins i tot actualment els adults, encara tenim. Punt de partida important per veure la mancança i necessitat de l'educació sexual des de la primera infància.

I és que ser mares i pares, ser família, és un camí que mai s'acaba i que ens obliga a revisar-nos per continuar creixent, millorant i oferint les millors eines a les nostres petites grans persones, que tenen tot un món i una vida per descobrir.

Vanesa Diaz-Velasco Ruiz

Dones en la Ciència: una xerrada Inspiradora per a infants

El mes de febrer, en el marc del Dia Internacional de la Nena i la Ciència celebrat l'11 de febrer, els infants del Cicle de Grans van tenir l'oportunitat d'endinsar-se en el fascinant món de la ciència a través de la xerrada magistral de Núria Salan. Sota el suggeridor títol "L'ENGINY (IN)VISIBLE", Salan, una enginyera dedicada a la divulgació científica, va captivar l'atenció dels infants de 4t, 5è i 6è.

Núria Salan, enginyera destacada amb una llarga trajectòria i professora a la UPC, ha dedicat els últims anys a promoure la visibilitat de les dones en el camp científic. Conjuntament amb Sandra Uve, han treballat per a la creació i publicació de l'Enciclopèdia de Dones STEAM, una obra que ara enriqueix els fons bibliogràfics de moltes escoles, incloent-hi la nostra. En aquesta enciclopèdia composta per dos volums, ens apropen la vida de moltes dones científiques que fins ara han estat força invisibilitzades. I aquest és el tema principal i punt de partida de la xerrada que vam gaudir al cicle dels grans.

Durant la xerrada, organitzada segons els nivells educatius, Salan va compartir una gran quantitat d'informació sobre la història de les dones científiques, sovint relegades a l'anonimat. Va destacar figures com Hildegarda de Bingen (s. XI-XII), la primera dona compositora musical,

metgessa, farmacèutica i abadessa, o Josephine Cochrane (1886), inventora del rentavaixelles. També va presentar pioneres com Hedy Lamarr (1940), precursora del Wi-Fi, GPS i Bluetooth, i Stephanie Kwolek (1965), creadora del Kevlar, entre moltes altres.

D'altra banda també ens va presentar algunes dones pioneres en el camp de l'enginyeria com Pilar Careaga (1908-1993): primera titulada en enginyeria, alcaldessa de Bilbao, primera dona maquinista de locomotores de tren o Isabel de Portugal Trabal (1924-2014): primera titulada per la UPC. Finalment, va acabar la seva ponència amb una frase de Laura Tremosa (1937): "La tecnologia és femenina i la ciència és masculina. Les dones busquen solució per "fer" les coses, busquen com solucionar problemes. Això és tecnologia".

Aquesta enriquidora experiència va ser possible gràcies a l'impuls i la gestió de la comissió mixta de Patulila, que van obrir les portes a aquesta gran oportunitat per als alumnes del cicle dels grans. Amb aquesta xerrada, la comunitat educativa va dinamitzar una nova oportunitat per enriquir el coneixement dels nostres alumnes tot fomentant la passió per la ciència i la igualtat de gènere.

Sara Diaz Velasco

APRENDRE A PARLAR EN CATALÀ PER A MARES I PARES DE L'ESCOLA PATUFET-ST. JORDI

Hola, famílies de l'escola!

Us presentem una iniciativa emocionant que té lloc dins de la nostra comunitat: el "Grup de Conversa en Català Inicial". El Grup de Conversa en Català, com ja sabeu, va néixer fa un any amb l'objectiu de proporcionar un espai on pares i mares, que ja tenen nocions de la llengua, puguin practicar i millorar el seu català. Aquest grup segueix funcionant, obert a tothom que hi vulgui participar.

En aquest darrer trimestre del curs, hem ampliat aquest projecte per incloure-hi un nou grup, "Grup de Conversa en Català Inicial", especialment pensat per a aquelles persones que encara no parlen la llengua catalana i estan interessades a començar a conèixer-la i parlar-la. No són classes de català, atès que ja existeix una oferta reglada (Centre de Normalització Lingüística) sinó que és un espai de conversa relaxat i acollidor per iniciar-se en la conversa en català, on tothom va al seu ritme.

La nostra escola acull famílies que provenen d'un ampli mosaic de cultures, on es parlen múltiples llengües a part del català: castellà, espanyol, gallec, anglès, francès, alemany, italià, portuguès, eslovac, romanès, panjabi, urdú, àrab, bengalí, vietnamita, turc i nepalès. En aquest entorn tan divers, el "Grup de Conversa en Català Inicial" serveix com una finestra per conèixer i connectar amb la nostra cultura i amb la nostra escola.

La conversa és l'eina principal i pot practicar-se des del primer moment, facilitant alhora un vocabulari bàsic per a la vida quotidiana i la vida a l'escola, és també una forma de conèixer d'altres mares i pares quan sovint és difícil per la nostra atafegada vida.

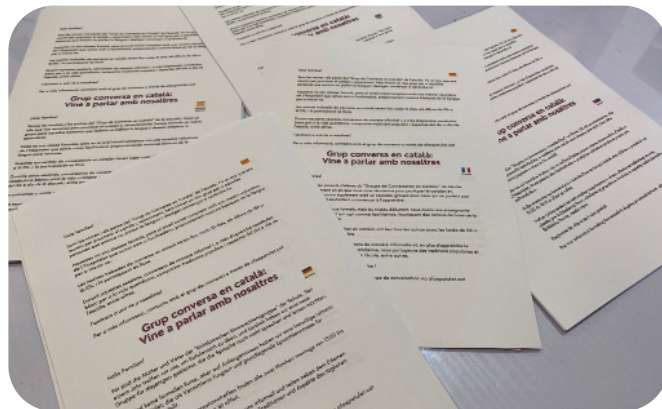
Per a aquest nou grup, comptem amb l'ajuda generosa d'una mestra voluntària de l'Hospitalet, la Lolita Vergés, així com el suport dels i les participants del Grup de Conversa de nivell mitjà. Ella actua com a facilitadora, oferint nocions bàsiques de la llengua que són essencials per a qualsevol que comenci des de zero.

Les trobades del grup es realitzen cada 15 dies, els dilluns de 15 h a 16:15 h. Durant aquestes sessions, els participants tenen l'oportunitat de parlar en català de manera informal, aprendre vocabulari útil per a la vida quotidiana i conèixer millor la nostra escola, les tradicions, la nostra ciutat, etc. Els grups continuaran al setembre.

Animem a tothom a unir-s'hi! És una bona manera de millorar les vostres habilitats lingüístiques en un entorn amigable i de suport, i una oportunitat per connectar amb d'altres famílies i compartir experiències i coneixements.

Si voleu més informació o us plantegeu unir-vos al grup, si us plau contacteu amb nosaltres a través de afa@patufet.cat o lluixa904@gmail.com. Estarem encantats d'acompanyar-vos a fer els primers passos en català.

Us esperem per començar aquest viatge lingüístic junts!

SABEU QUÈ?

Aquest curs hem tingut a l'escola la Coral Mayo Pérez i l'Oriol Verdaguer Ribas, que venen de la Universitat de Barcelona (UB) i de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC).

Han vingut a fer un estudi per avaluar diferents temes que treballem amb els infants a primària, com poden ser la lectura, les matemàtiques, la lògica, el vocabulari, el llenguatge, les emocions, etc.

Han triat l'escola perquè l'Oriol és exalumne (de fa uns quants anys) i sempre ha mantingut un fort vincle i un bon record del centre i de les seves mestres.

Amb aquest projecte volen poder ajudar els infants que tenen dificultats a l'escola i en el seu dia a dia. No només volen conèixer aquestes dificultats, sinó

que també volen saber com se senten emocionalment.

Ens donen les gràcies per l'acollida i atenció que han tingut de l'escola, ja que comenten que des del primer dia s'han sentit com a casa i els infants han anat sempre disposats a fer els diferents jocs que els han proposat.

Gràcies a vosaltres, Coral i Oriol, per pensar en nosaltres i ajudar els infants amb aquest estudi.

Sònia Perea Navarro

SABEU QUÈ?

ASSOCIACIÓ DE FAMÍLIES D'ALUMNES (AFA)

L'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) és l'agrupació de les famílies de l'escola que, de forma voluntària, organitzem activitats per assolir el millor grau d'educació i convivència possible durant l'escolarització dels nostres fills i filles.

Promovem i gestionem activitats fora de l'horari lectiu, però sempre consensuades i pensades per seguir amb la línia educativa de l'escola.

Com ens organitzem?

Som una associació sense ànim de lucre i el nostre funcionament és assembleari. Al febrer d'enguany, en assemblea extraordinària, vam constituir la nova

Junta de l'AFA, amb la voluntat de seguir contribuint en la millora del procés educatiu dels infants i les famílies.

La Junta la formem: Alba Vila, Pedro Martínez, Laia Feliu, Begoña Bejerano, Noemí Caro, Joaquín Garrido, Pamela Meneses, Mónica Regueiro, Sandra Rodríguez i Anna Xancó. Però hi ha moltes famílies més que treballen a les comissions i que fan possible molts dels projectes que estan en marxa.

Què fem?

Una de les tasques més importants és la de poder traslladar allò que interessa o necessiten les famílies a l'escola i ser així un dels interlocutors principals d'ambdues parts. Participem de diferents reunions amb l'escola, i també assistim al Consell Escolar i al Consell Rector.

Ens ocupem de contractar i vetllar per les activitats extraescolars, tant dels infants com dels adults; fem xerrades i tallers per ajudar-nos en l'educació dels nostres fills i filles; col·laborem en l'organització de totes les festes de l'escola... Però volem fer més! Volem que ens ajudeu a fer sortides, a millorar la comunicació, a donar suport a les famílies novingudes... Volem escoltar les vostres propostes.

Com podeu col·laborar-hi?

La feina està organitzada en diferents comissions, totes gestionades per les famílies. Actualment tenim les següents: Patulila, Comunicació, Patusostenible, Cop d'ull, Jornades pedagògiques, Estona de migdia, Econòmica, Festes, Patufamílies

en xarxa, Intercanvi, Extraescolars, Grup de conversa i Cercle d'homes.

Si voleu formar part d'alguna de les comissions, només cal que ens ho digueu. Ens podeu escriure a afa@patufet.cat i us explicarem com fer-ho. Podeu participar-hi de forma puntual o quedar-vos a la comissió tot el temps que vulgueu. Com més mans, més coses farem!

AFA - Associació de famílies d'alumnes

ESCOLA VISCUDA

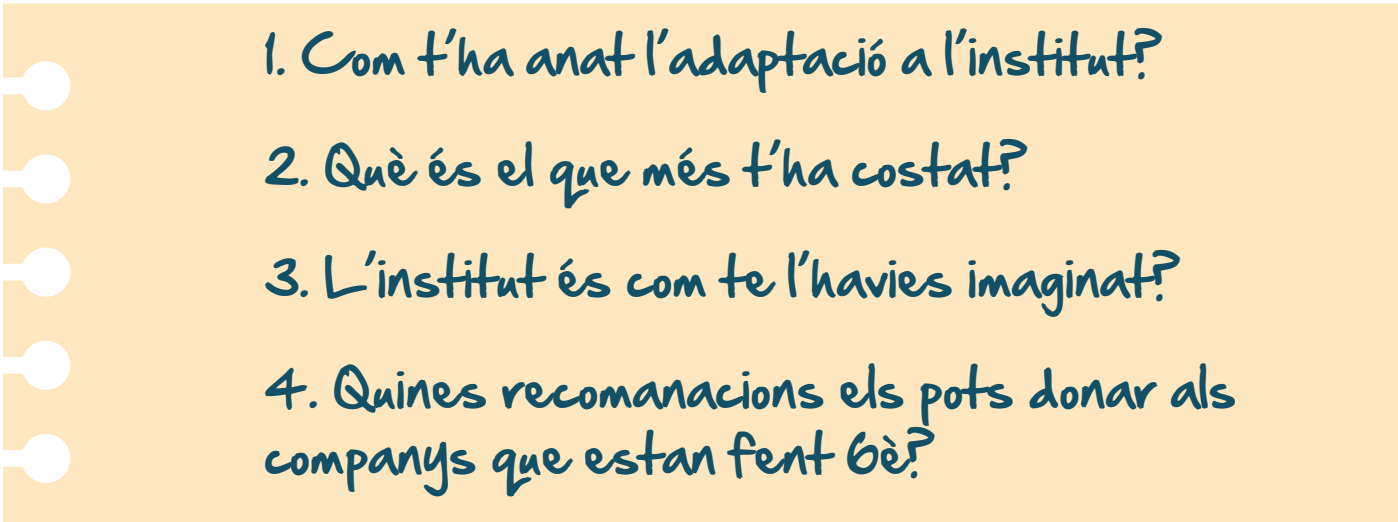
De 6è a l'institut

Coincidint amb les preinscripcions a l'institut i el neguit que això genera tant a les famílies com als infants de 6è vam pensar que podria ser una bona idea poder parlar amb infants que actualment cursen 1r d'ESO en diferents instituts de l'Hospitalet i recollir els dubtes, les preocupacions... que puguin tenir els

nostres alumnes de 6è.

Vam contactar amb l'Ares Mohedano (INS Can Vilumara), Candela Osuna (Escola Joan XXIII), Arnau Marin (INS Apel·les Mestres) i Chanel González (INS Mercè Rodoreda) i això és el que ens van explicar.

Les preguntes que els vam fer van ser les següents:

-
1. Com t'ha anat l'adaptació a l'institut?
 2. Què és el que més t'ha costat?
 3. L'institut és com te l'havies imaginat?
 4. Quines recomanacions els pots donar als companys que estan fent 6è?

Ares:

1. Bastant bé, no ha estat massa complicada.
2. M'ha costat haver de matinar tant.
3. Sí, la veritat és que sí, però hi ha molts deures.
4. Que marxin a dormir d'hora i que estudiïn pels exàmens.

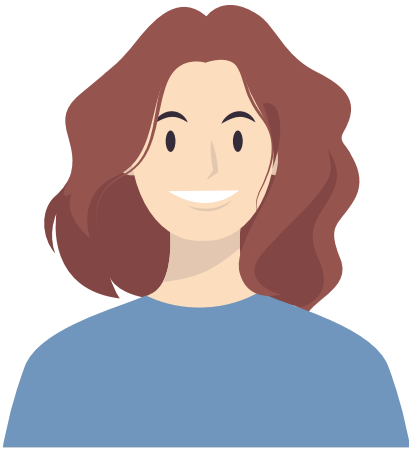
Chanel:

1. M'he adaptat molt ràpidament. Conec molta gent i tinc més confiança. Els mestres són molt amables i expliquen molt bé. Tot i que el canvi amb els apunts i les activitats a classe ha estat una mica brusc. Em vaig adaptar en una setmana aproximadament.
2. El que m'ha costat més és estudiar per als exàmens, tot i que el primer trimestre va anar bé. Al principi feia els apunts una mica bruts, però m'he adaptat.
3. Adaptar-se no és tan complicat com m'havia imaginat. Tenia molta por, per a mi era un malson. El primer dia vaig tenir molta vergonya, però a poc a poc em vaig anar adonant que no era per tant. No heu de tenir por.
4. Us recomano que durant les vacances o en qualsevol moment comenceu a practicar l'escriptura i la presentació en fulls, parlar en públic i llegir us ajudarà molt. Comenceu també a fer resums o esquemes.

Arnau:

1. M'ha anat bé l'adaptació a l'institut, al principi em va costar una mica, però ja m'hi he acostumat.
2. El que més m'ha costat han estat algunes assignatures.
3. Sí, és com m'havia imaginat.
4. Que es preparin perquè encara que no sigui un canvi molt gran, és un canvi.

Candela:

1. Al principi em va costar una mica adaptar-me perquè era un lloc nou, molt gran, amb el doble de gent i molts professors i professores. Però un cop vaig anar coneixent les tutores, els mestres especialistes i els companys i les companyes tot va ser molt més fàcil.
2. El que més em va costar va ser adaptar-me als horaris, ja que fem molts desdoblaments i canviem de classe molts cops al dia, això és el que per a mi em va resultar més difícil.
3. No exactament, jo m'imaginava que seria més complicat fer amics o conèixer gent, però no ha estat així. També m'imaginava que els amics de 6è amb els que vaig venir i jo estaríem més junts i que no perdríem la relació, però al final gent amb què pensava que em quedaria ens hem dispersat i tots hem fet nous amics.
4. Que disfrutin moltíssim, que això s'acaba! i que quan comencin l'institut comencin amb moltes ganes, coneguin gent i provin moltes coses noves.

Les preguntes que els vam fer als infants que actualment estan cursant 6è a l'escola van ser les següents:

1. Quins neguits tens de cara al curs vinent?
2. Com t'imagines l'institut, quant a feines, companys, mestres...?
3. Què creus que podria ser el que més trobis a faltar de l'escola quan marxis a l'institut?

1. Els meus neguits són sortir de la meua zona de confort -> l'escola. Aquí tinc totes les meves amigues i amics i no vull separar-me'n. Portem nou anys junts i es nota.

2. Crec que serà una muntanya russa. No em costarà gaire adaptar-me, però sí acostumar-me als horaris i aquest canvi tan gran. El que sí que sé és que tindrè més feina del que estic acostumada. Tot i així tiraré endavant.

3. Veure cada dia tots els meus companys, perquè a l'institut ens separarem. Trobaré a faltar tots els mestres que han estat amb mi tots aquests anys. També el menjar. Serà un pas molt gran, per a mi, potser massa i tot. Però podré amb tot el que em proposi.

1. Em sento bé, perquè vull tenir estudis i vull aprendre més. No estic massa nerviós, de moment.

2. L'institut me l'imagino amb bastantes feines, els companys bones persones, igual que les mestres.

3. Trobaré a faltar les mestres d'ara i també els companys amb els que tinc amistat i les persones que m'estimen i que jo estimo.

1. Que sigui molt difícil i em costi molt, que no tingui amics en aquell institut i, si no tinc amics, estar sol al pati, a les classes...

2. Jo m'imagino que l'institut serà molt gran i que el primer dia em perdré pels llocs, però m'hi acostumaré i ja no em perdré. Les classes seran molt difícils com els deures, però els mestres m'ajudaran. Crec que els companys seran bons, però sempre hi ha el típic cregut.

3. Quan marxi a l'institut trobaré a faltar sobretot les mestres, també el dinar de l'escola, els meus amics, el pati i els pocs deures que ens posen.

1. M'agradaria poder millorar l'educació física i l'anglès.

2. Més difícil que a l'escola, fent nous amics i moltes més feines.

3. Els meus companys, els més petits, els mestres, els tallers, l'escola en si.

BESTIARI

• Dona'm la mà que ani-
rem per a la riba,
Ben a la vora del mar.

Joan Salvat Papasseit

Per a nosaltres, mestres i infants, l'Anna Messeguer ha sigut aquesta "mà" poètica que ens ha acompanyat per l'àmbit escolar amb tendresa, dolçor, intel·ligència i tolerància, aquesta "mà" pedagògica que ens serveix de punt de recolzament: ferma, però amable, afectuosa, i, sobretot, enriquidora.

L'Anna Messeguer ens ha guiat fins a endinsar-nos en el seu món màgic i creatiu de l'art, ens ha educat amb la seva amabilitat infinita, creant propostes didàctiques excel·lents.

El seu tarannà, el seu somriure i la seva bondat infinita sempre romandran en nosaltres.

GRÀCIES ANA, T'ESTIMEM!

Pilar Ortiz

Gràcies per aquestes paraules tan amables i per deixar-me aquest espai per poder acomiadar-me.

Quan era petita volia ser mestra; amb una pissarreta, quatre nines i la meva germana muntava una escola dins la nostra petita habitació. D'això ja fa molt de temps, ho recordo com si hagués sigut al segle passat. Ara, quan ja puc dir que he sigut mestra i que aquesta etapa vital és tancada tinc un sentiment de satisfacció. Aquests anys m'han aportat tantes coses...

Parlant des de la calma de la jubilació i tirant la vista enrere, tinc la necessitat d'expressar el meu agraïment a totes les persones, infants i grans, que han compartit aquest viatge amb mi. Sempre m'he sentit molt ben acompanyada. Tinc records entranyables de L'escola Verdaguer de Castelldefels, l'escola Folch i Torres d'Esplugues, l'escola Verdaguer del Prat i l'escola Busquets i Punset de l'Hospitalet.

Amb molta estima volia dedicar, especialment, un gràcies enorme a l'escola Patufet. A totes les que n'han format part i a les que encara hi són.

Estic contenta de poder dir que la meva aventura ha finalitzat en un lloc on cada dia ha sigut únic. Aquests darrers anys han estat plens d'aprenentatges, emocions i vivències. Moltes gràcies de tot cor a totes les companyes que sempre m'han estès una mà quan ho he necessitat.

Em sento molt orgullosa d'haver aportat el meu petit granet de sorra a aquest gran projecte d'escola, possible pel treball, la dedicació i la qualitat humana dels professionals que la integren.

El meu desig és que el "Patu" segueixi omplint-se de bona sintonia, creativitat, il·lusió i caliu.

I, per últim, no puc estar-me de fer una menció especial als grans protagonistes d'aquesta història: els infants. Compartir el dia a dia amb ells m'ha fet feliç.

Ana Messeguer

FINESTRA OBERTA

ESCOLES RACIONALISTES PER A INFANTS LLIURES. ENSENYAMENT EN TEMPS DE REPÚBLICA A L'HOSPITALET

A partir de l'abril de 1931 amb la proclamació de la República es van posar en marxa moltes alternatives escolars que van significar la innovació dels mètodes d'ensenyament tradicionals. A l'Hospitalet van arribar molts mestres que obriren escoles i posaren en pràctica les idees ja avançades per Francesc Ferrer i Guàrdia a la seva Escola Moderna de principis del segle XX. Tots ells estaven vinculats a la Confederació Nacional del Treball (CNT), sindicat majoritari a la població i que fomentava uns mètodes d'aprenentatge lligats al racionalisme científic, la coeducació, el lliurepensament i les ciències naturals, la geografia i el coneixement aritmètic com a base de la nova societat.

Provinents de Menorca es van establir al barri del Centre, al carrer Baró de Maldà, el mestre Josep Xena i Torrents, la seva companya Harmonia Puig Muntaner (filla d'un compositor de sardanes empordanès i naturista i Teresa Muntaner, vídua de Salvador Seguí) i la jove menorquina Armelinda Alsina que immediatament contactaren amb el músic Josep Casajuana Gol, artífex de moltes de les

cançons que cantava l'alumnat. Al seu entorn es van aplegar mestres com Floreal Ròdenas, Pepita Hernández o pensadors i activistes socials com Joan Melich, els germans Sabaté, el treballador tèxtil Josep Abella o els germans Playans, tècnics a les sederies Vilumara.

Els mestres es van relacionar amb l'escola racionalista de Sants de Josep Roigé (clandestina durant la dictadura de Primo de Rivera) i amb les escoles de la família Ocaña situades a prop de la Riera Blanca entre la Torrassa i Mercat Nou. Tots ells

van innovar en educació, coeducant, fent que els alumnes sortissin de les classes i es relacionessin amb la natura a partir de l'excursionisme, les visites a museus, fàbriques i cooperatives obreres i introduint la música, la geologia, la malacologia, o els ensenyaments artístics i plàstics dins del currículum dels nens i de les nenes.

Tenim diverses fotografies de l'alumnat de la Ferrer i Guàrdia fetes durant les excursions dominicals a la llera del Llobregat o a la platja del Prat on anàvem mestres i alumnes a peu des del Centre i per Bellvitge, entre camps d'enciams i carxofes. Els banys de sol i la gimnàstica a l'aire lliure eren vistos com una solució al raquitisme infantil i a l'alimentació escassa que patien els infants de les classes treballadores. El sol ajudava a fixar la vitamina D als joves organismes. I a més, la majoria de professors racionalistes citats eren naturistes i vegetarians, ja que havien assimilat les modernes idees del Dr. Capo, naturista italià establert a Barcelona i gran amic de tots ells. En plena

natura es recitaven poemes, es ballava i cantava, o es representaven escenes populars de la literatura adaptades als petits. Com no, al migdia es cuinava una paella o es feien unes verdures al caliu, establint-se una franca companyonia entre famílies i professorat.

Naturalment, tots els assistents eren antitaurins, com comprovem en moltes de les seves revistes d'aquells anys (revistes com Estudios o Etica) i també condemnaven l'experimentació amb animals i els esports de competició com la boxa. La majoria d'ells optaven pels esports participatius com el futbol o el rugbi (molt popular al Baix Llobregat en aquells anys) i, com no, per l'excursionisme, l'escalada -en el cas dels nois i noies adolescents-, la natació al Llobregat (molt net en aquells dies i amb una abundosa fauna de ribera) o la natació a la platja hospitalenca de La Farola. D'aquesta manera, s'aconseguí que els infants estimessin i respectessin la natura a partir de l'observació directa: fent herbaris, col·leccions d'insectes, de pedres, o dibuixant-les al natural. Naturalment,

en aquestes escoles, es va deixar de banda la lectura de textos religiosos basats en la Gènesi i la creació del món, i també es van intentar deixar de banda les històries fantàstiques i poblades d'éssers extraordinaris. Naturalment l'església va combatre aquesta difusió escolar del racionalisme científic amb duresa.

A més, en Xena, va instal·lar al terrat de l'escola del Centre un telescopi i a les nits assistien els alumnes a classes d'astronomia i d'observació celeste. Sens dubte, era un apassionat de les lectures de Camil Flammarion i del seu deixeble català i director de l'observatori Fabra, en Comas i Solà, que va rebre amb amabilitat els nens i nenes de l'Hospitalet.

A classe es feien representacions de petites obres escrites expressament per a nens, de la mà del pedagog sabadellenc Albà Rosell, o dels mateixos mestres. Casajuana va compondre l'himne que encara recordaven molts dels nostres entrevistats que, emocionats, explicaven com aquella escola nova trencava amb la tradició obscurantista de les escoles amb premis i càstigs físics i amb humiliacions constants dels més petits.

A més, no hi havia qualificacions i els nens més grans ajudaven els més petits. Floreal Ocaña, en un dels seus textos de 1936, ja proposa treballar per centres d'interès i per racons de jocs. Tots ells i elles, aprenien dels moderns mètodes de Freinet (introducció de les impremtes i els horts a les escoles, en Pestalozzi o Maria Montessori). L'escola es concebia com un lloc privilegiat de pas cap a la vida adulta, un lloc de coneixement, però també de

treball, de cooperació entre els infants i els adults. Algunes revistes i col·leccions de narracions per a nens completaven les tasques dels mestres. Van publicar-se revistes com Floreal (a l'escola La Farigola del Clot organitzada per Puig Elies i la seva companya Emilia Roca) i llibres de text editats per Ferrer i Guàrdia, Pla i Cargol, Odón de Buen (Catedràtic de Ciències Naturals), els geògrafs i etnògrafs Reclús, o l'explorador i cartògraf Kropotkin, que va difondre la idea solidària de l'ajuda mútua com a eina de progrés de la humanitat. És a dir, l'ensenyament no es basava en la competència, sinó en la solidaritat.

El 1936, en la confiscada finca de Can Buixeres es va instal·lar l'Escola Ferrer i Guàrdia i a més es van escolaritzar nombrosos nens i nenes que provenien de les zones ocupades per l'exèrcit nacional, és a dir, els que en aquells dies s'anomenaven "refugiats" i que van ser acollits per la població de la vila. Tots ells van compartir classes amb els nens de l'Hospitalet que els ajuntaments republicans van escolaritzar obligatòriament i a més es van fer càrrec del mobiliari, els llibres de text, el material escolar i tot el que feia falta per a un bon funcionament de l'escola pública, com observem en els papers dipositats a l'Arxiu Històric Municipal. També la revista Ideas editada a la Rambla, va dedicar diverses pàgines al funcionament de l'escola a partir de 1936.

**Dolors Marin
Silvestre**

RECOMANACIONS

MÚSIQUES PER LA PAU

Una definició que s'aproxima molt al significat del que és la música és la següent: la música és l'art d'organitzar sons, combinant-los a través de tres elements bàsics, que són la melodia, l'harmonia i el ritme.

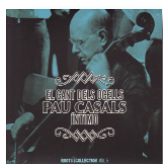
Tradicionalment s'ha dit que la música és un llenguatge internacional, i és que la música provoca sensacions molt poderoses a les persones, però també a la resta d'animals i, fins i tot, hi ha estudis que asseguren que pot provocar canvis en tot tipus d'éssers vius, com les plantes.

Per aquests motius, ens agradaria lligar aquest idioma internacional que és la música amb la PAU i fer algunes propostes musicals que tenen com a punt de partida diferents llocs, cultures, idiomes i estils musicals. Cal tenir en compte, però, que no a totes parts del món hi ha el mateix concepte de pau o de cant a la pau; per tant, podem veure diferents maneres d'expressar el missatge, així com a qui va dirigit.

Ens agradaria començar amb una proposta de cançons per la pau de collita pròpia, en català. Seguirem amb altres cançons també molt conegudes en castellà i, posteriorment, anirem fent zoom, passant per cançons d'Anglaterra, Irlanda i altres països europeus, per seguir amb la força de les músiques africanes. A l'Àsia, hi trobem, entre d'altres, la pau i el benestar a la música coneguda com a "zen". Pel que fa al continent americà, hi trobem cançons tant del nord com del sud del territori, i també amb cançons d'Oceania, amb una cançó maori.

Començarem amb una cançó molt important per la seva transcendència, com és "El cant dels ocells" de Pau Casals, que es va acabar convertint de manera força generalitzada, en un Himne de la Pau. I com deia el mateix Pau Casals: "Tots els homes del món, vinguin d'on vinguin, entenen el llenguatge de la música que surt del cor".

Recull de cançons per la PAU:

El cant dels ocells, Pau Casals

<https://www.youtube.com/watch?v=COR3IMXKAfg>

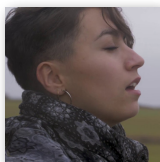
No he nascut per militar, Sau

<https://www.youtube.com/watch?v=RsGpYi3hmd4>

La festa de la pau, Dàmaris Gelabert & Convidats

https://www.youtube.com/watch?v=-ISx80tGzgg&feature=emb_title

Podries, Eli Escoda. Versió de Roba Estesa del poema

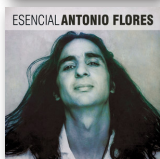
Podries de Jana Raspall

<https://www.youtube.com/watch?v=LPxWNF8TKJA>

La gent vol viure en pau, Companyia Elèctrica Dharma

<https://www.youtube.com/watch?v=pdgdWAmInCA>

No dudaré, Antonio Flores

https://www.youtube.com/watch?v=F_xbflgWMHU

El derecho a vivir en paz. Luar Na Lubre e Isamel Serrano

https://www.youtube.com/watch?v=_UYCae3cc4k

Imagine, John Lennon & The Plastic Ono Band

<https://www.youtube.com/watch?v=YkgkThdzX-8>

Zombie, The Cranberries

<https://www.youtube.com/watch?v=6Ejga4kJUts>

Senzeninah, Sudafricana (en zulú)

<https://www.youtube.com/watch?v=VS1H4si1igl>

Zimbolé (Pau), Popular africana

https://youtu.be/9HvJo_IAUgo

La Guerra del amor, Artistas Unidos por la paz de Colombia

https://www.youtube.com/watch?v=KelxtRZ_NV0

Paz, paz, paz, Juanes

https://www.youtube.com/watch?v=OlfVZrYf_jc

Heal the World, Michael Jackson

<https://www.youtube.com/watch?v=OHZ1ofsPfTE>

Tutira mai nga iwi, canció maori

<https://www.youtube.com/watch?v=7FdQP1eYDXc>

D'altra banda, tenint en compte alguns dels actuals i més recent conflictes armats, ens agradaria destacar cançons com "There Must Be Another Way" (Hi ha d'haver un altre camí) de Noa (palestina) i Mira Awad (jueva), en què canten en àrab i en hebreu sobre la possibilitat de viure en pau, així com altres cançons:

There Must Be Another Way, Noa & Mira Awad.

<https://www.youtube.com/watch?v=RN8B1xvCxI0>

Nana Urgente para Palestina, Marwán

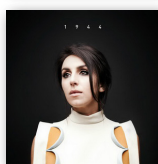
<https://www.youtube.com/watch?v=4FzN5MnQyfY>

Nens d'una escola de Kíiv canten

"¡Que canten los niños!" per conscienciar sobre la guerra

<https://www.youtube.com/watch?v=AHsGuEyenEo>

"1944", Jamala

<https://www.youtube.com/watch?v=-q6NVeJhm-c>

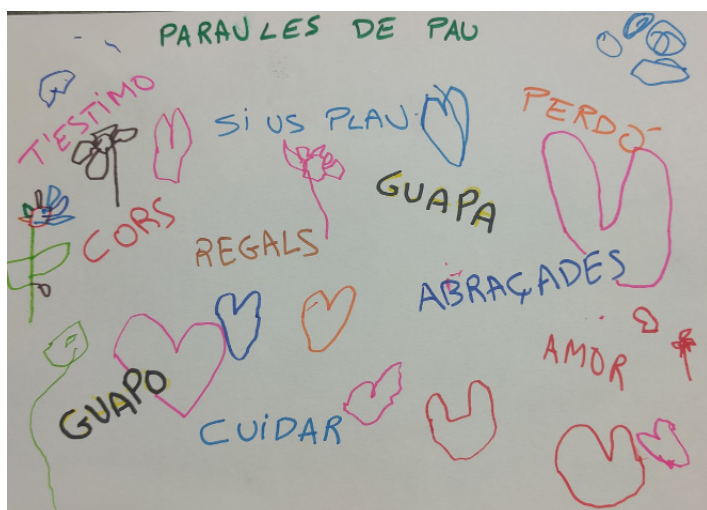
Hem creat una llista a Spotify que seguirà en constant construcció, on anirem afegint noves cançons. Si teniu propostes per ampliar-la feu-nos-les arribar al correu de la revista i les afegirem!

Laia Fluvà

SOBRE LA PAU

13 A

T'estimo, si us plau, cors, regals, guapa, perdó, abraçades, amor, cuidar, guapo, regals

13 B

La pau: amics, cors i un pastís
La pau és la família

14 A

Ens estimem

15 B

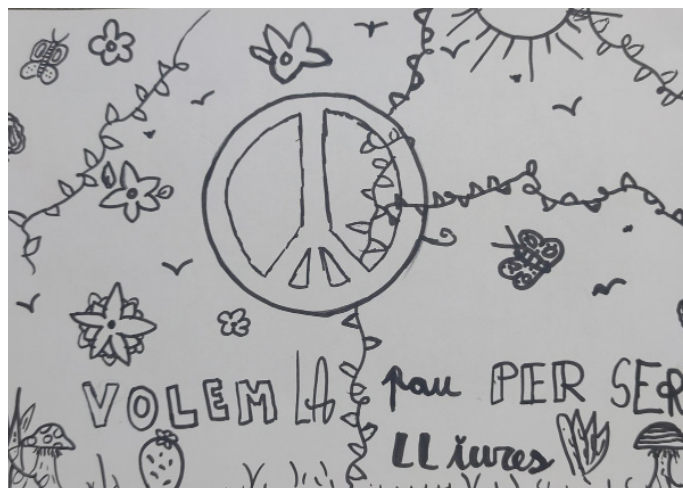
La pau és estimar i respectar a tothom

3r A

Per nosaltres la pau és tractar-nos bé, tenir amor i confiança.

3r B

Volem la pau per ser lliures.

5è

La pau és un món alegre, amb llibertats, sense estrès i calma. Un món sense conflictes, guerres, violència, masclisme, racisme, ...

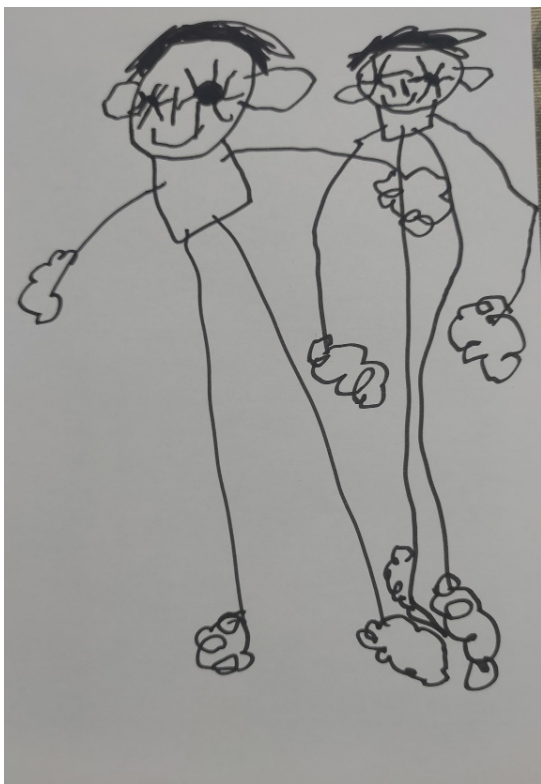
4t B

La pau és la calma del meu cor

SOBRE LA PAU

14 B

La pau és cuidar-nos

15 A

La pau és estar tranquils

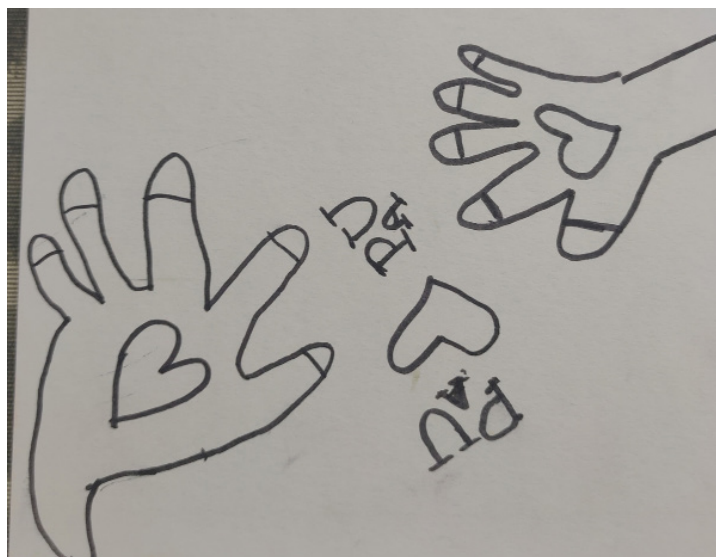
2n A

La pau quan estem tranquil·les, estem acompanyades o soles

5è

La pau és amor, felicitat, viure sense guerres i sense conflictes, deixar tranquils a la gent LGTBI, que la gent s'estimi i s'ajudi, ... així el món serà millor. Tots hauríem de tenir l'oportunitat de ser amics i respectar-nos

1r A

Ens donem la mà i ens ajudem

2n B

La pau és el camí de la vida.

**Junts sense
discussions
tindrem
un món millor.**

6è B

La pau és tranquil·litat, amabilitat,
felicitat, ajudar-nos entre totes i tots.
Poder estar amb la gent que vols.

ESCOLA EXPLICADA

LA PAU. UNA MIRADA DE CONVIVÈNCIA

Estem vivint uns temps molt convulsos i els infants no són aliens a la realitat que els envolta: imatges, comentaris, informacions, neguits, etc.

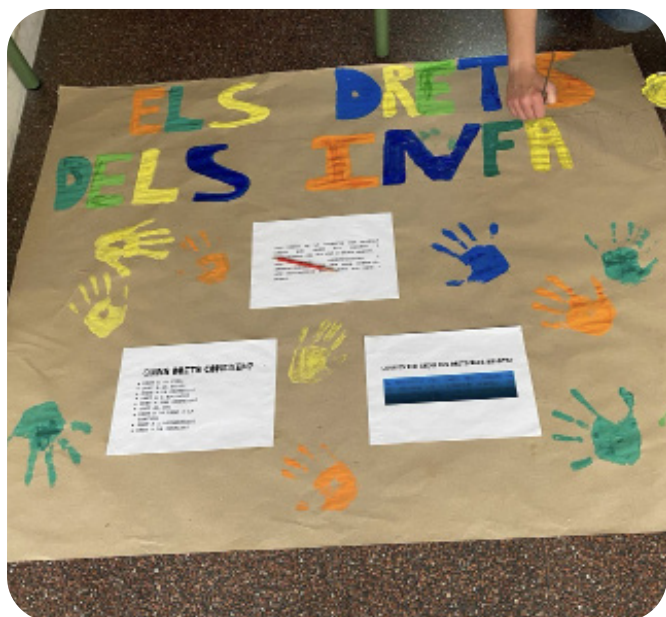
Davant d'aquesta realitat social i de totes aquestes inquietuds va sorgir la necessitat de treballar enguany al voltant de la PAU, tot descobrint i submergint-nos en la realitat, així com promovent valors humans de cura, respecte, diàleg, cooperació, etc.

Per a poder dur a terme la proposta pedagògica, l'equip de mestres vam començar a pensar i projectar idees de manera vertebrada, cooperativa i assembleària.

Vam posar fil a l'agulla: aquest seria el projecte transversal que des d'I3 i fins a 6è treballaríem per a la festa de l'escola.

Ha estat una feina intensa i significativa, creativa i emocionant, que s'ha gestat durant tot el curs i de la qual ara us volem fer cinc cèntims:

Es va crear un grup impulsor que ens va proposar dissenyar idees partint del procés maduratiu dels nostres infants i la seva manera d'entendre la realitat: els més petits pensarien en projectes que sortissin d'ells/elles mateixos/es, els mitjans del coneixement del seu entorn i els més grans del món que els/les envolta.

Al Cicle dels Petits hem partit de l'asserció La meva pau i la dels altres.

Hem treballat en els tres nivells de manera paral·lela:

A I3 hem sigut “Els artistes de la pau”.

Hem cercat diferents obres d'artistes famosos: Picasso, Dalí, Sorolla..., i hem reflexionat sobre quines ens produeixen felicitat i benestar i quines neguit i malestar.

Ens hem dibuixat en l'obra que més ens ha agradat i, entre tots i totes, hem dissenyat i fabricat un mural amb elements que ens han proporcionat pau i felicitat.

A I4 hem triat la frase “La pau: cuidar-nos per a poder cuidar”.

Hem cercat en una pluja d'idees totes aquelles coses que ens produeixen pau i les hem ficat en una maleta! Després hem fet un supermural sobre el tema.

A I5 ens hem centrat en “El que ens fa estar en pau”.

Hem creat un conte original d'una nena que busca la pau i l'hem plasmat en format gegant utilitzant diverses tècniques artístiques. També hem fet una composició fotogràfica per parelles dient-nos frases boniques.

Al Cicle dels Mitjans hem treballat la temàtica “La pau a l'escola i l'entorn proper”.

A inicis del tercer trimestre hem portat a terme les Jornades literàries amb l'objectiu d'apropar-nos i aprofundir en la gestió de les emocions. Concretament hem treballat l'ALEGRIA, la POR i la RÀBIA però també ens hem apropiat a altres emocions de manera més global.

El treball literari de les jornades s'ha realitzat des de la vessant personal i social i tenia com a finalitat contextualitzar-lo en el món de la pau.

L'objectiu principal ha estat aprofundir en la millora de les relacions humanes, construint pau i cercant estratègies per a gestionar millor les relacions i les reaccions menys assertives.

Hem pensat les propostes de treball sota la mirada dels infants d'aquesta edat envers la pau, és a dir, fer-los/les reflexionar, qüestionar-se, etc., però evitant el patiment i fer referència als conflictes bèl·lics. Les nostres propostes pedagògiques al voltant de la PAU han estat:

A 1r hem treballat sota la idea: “Ens cuidem amb les paraules: Quin impacte tenen les nostres paraules en el nostre entorn?”

Hem treballat a partir del conte de “La bruixa que es menjava les paraules boniques”. Hem fet una recerca de paraules que construeixen relacions i entorns de pau i paraules que destrueixen les relacions. Hem realitzat un intens treball de lectura i escriptura a través de la identificació, classificació i construcció de mots incorporant nou lèxic.

A 2n hem treballat sota la idea “Ens cuidem amb les accions: com impacten les nostres accions en el nostre entorn?”

Hem aprofundit en com canalitzar la nostra ràbia, ho hem plasmat en figures de fang, ja que considerem el modelatge i el contacte amb l'argila un gran element terapèutic.

Així també, a partir de la visualització de dos curtmetratges, hem treballat l'impacte que poden tenir les nostres accions envers els altres. Hem motivat els infants per a crear una cadena de favors. Hem reflexionat i hem pres consciència de com ens sentim i què ens aporta quan ens ajuden i ens agafen ganes d'ajudar els altres.

Ho hem fet extensible a tota l'escola: hem aprofitat per realitzar un treball matemàtic de com s'han multiplicat de manera exponencial els favors i la mirada de cura cap als companys i companyes.

A 3r ens hem centrat en l'escola i l'entorn proper, la pau a l'Hospitalet, i hem fet un manifest per la no-violència inspirat en el manifest de Mahatma Gandhi.

Hem passejat pel barri del Centre. Vam anar a veure l'escultura de l'Acollidora per tal de conèixer el seu valor i significat. L'hem representat amb escultures de fang i filferro. A partir del mapa del districte del Centre, hem pogut fer una recerca de les plaques amb els missatges de La gent de Pau.

Hem convidat a la Pilar Massana, veïna de la ciutat, compromesa activa al voltant de la pau. Ens va parlar del Jaume Botey, propulsor de la Casa de Reconciliació de Can Serra durant l'època franquista. Li hem fet una entrevista i tota la nostra tasca culminarà amb la participació de les famílies amb l'elaboració d'un mural artístic.

Al Cicle dels Grans els treballs s'han enfocat des de l'estratègia metodològica de Les preguntes.

S'ha plantejat com a temàtica genèrica: "La pau al món i l'entorn digital".

Hem treballat per internivells. Cada grup d'infants ha escollit una temàtica consensuada i basada en el subtema derivat de l'emblema general.

Hem realitzat una feina de recerca i investigació que s'ha plasmat en una producció final.

Ha estat un total de 10 preguntes analitzades i desenvolupades des de diferents vessants i perspectives; el resultat ha sigut senzillament espectacular.

Els 10 temes triats han sigut:

- Guerres actuals.
- Guerres al llarg de la història.
- Cançons de pau i guerra.
- Comunicació no violenta.
- Personatges que han lluitat per la pau (en anglès).
- Artistes per la pau.
- Món digital: haters i likes.
- Drets humans.
- Drets dels infants. (Realitzat per infants nouvinguts).
- Símbols de la pau.

El resultat en conjunt ha estat un treball vertical i cooperatiu que ens ha fet sentir orgullosos/es i feliços/ces de pertànyer a aquesta escola.

I que pretén construir plegats un món millor i ser tots i totes millors persones.

**ELS/LAS MESTRES
DE L'ESCOLA**

ARAART. CREAR ÉS URGENT

Aquest és el tercer curs que com a escola participem en el programa d'innovació educativa de la Generalitat de Catalunya "AraArt". Aquest curs ja estem en fase de tancament i recollida de dades, però ha estat una aventura intensa i profitosa que ens ha ajudat a créixer com a escola i com a equip. Ens remuntem als inicis, quan el curs 2020-2021, animats pel Centre de Recursos Pedagògics de la zona i al·legant que ja feia uns anys que la nostra col·laboració amb l'EMMCA dins el marc del projecte Tàndem de l'Ajuntament de l'Hospitalet funcionava i funcionava bé, ens vàrem animar com a claustre a sol·licitar la nostra participació dins l'AraArt. El curs 2022-2023 engegàvem motors amb un equip impulsor motivat i amb ganes de reflexionar i abordar novament l'enfocament artístic de l'escola. Diverses formacions, conferències, reunions... L'equip va començar a conscienciar-se i a veure clar que l'enfocament creatiu era la clau per a continuar desenvolupant el llenguatge artístic del Patu. Al llarg d'aquests tres cursos tot l'equip ha pogut reflexionar sobre la importància dels llenguatges d'expressió artístics i la necessitat de

fer-los presents en el dia a dia de l'aula. Estudi de referents, projectes creatius vinculats a diverses situacions d'aprenentatge, compartir recursos i experiències, reflexionar sobre la capacitat transformadora del fet artístic, fer créixer el nostre tàndem en diferents aspectes... Ara ens trobem recollint dades, elaborant una memòria que ben aviat compartirem amb tothom però, inevitablement, plantejant-nos la continuïtat de tot plegat. La reflexió constant i el contacte amb les noves tendències i corrents pedagògics ha vingut per quedar-se com a motor i fonament d'una bona educació artística que contribueixi en el desenvolupament integral dels nostres infants. No en tenim prou amb 3 anys d'AraArt, estem convençuts que l'art a l'escola ha de ser-hi cada dia. De fet, el nom mateix del projecte ja és tota una declaració d'intencions. Crear, a la societat que vivim actualment, ha esdevingut quelcom urgent per a la convivència i el benestar emocional de les persones.

Amanda Delgado

PERLES DEL PASSAT

Portada de la revista Cop d'ull del desembre de 1995. Gairebé trenta anys de diferència però per desgràcia hem de continuar parlant dels mateixos temes...

Op d'ull